

РЕШЕНИЕ

№ 5366

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5490** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Н. В., чрез процесуалния представител адв. Ч., против Решение, постановено по НАХД № 10393/2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение /НО/, 97 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-015833/17.08.2018г., издадено от Началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на касатора са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и необосновано. Иска се отмяна на решението, като се постанови ново, с което да се отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Ч., която поддържа жалбата. Представя подробни съображения в писмено становище, както и претендира разноси по представен списък по чл. 80ГПК.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, същата е неоснователна поради следните съображения:

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка: на 06.08.2018 г. около 14,05 часа С. Н. В. управлявал лек автомобил в [населено място] по [улица]В същото време свидетелят Л. Н. осъществявал контрол на пътя като служител в ОПП СДВР. Той подал на жалбоподателя сигнал за спиране със стоп-палка по образец. Жалбоподателят не се подчинил и продължил движението си. След извършена проверка за констатирано нарушение по чл. 103 ЗДвП на жалбоподателя е съставен АУАН. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на В. е ангажирана правилно за нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Освен това, съдът е приел, че размерът на наложените наказания е справедлив, т.к с оглед материалите по делото се установявало, че В. е управлявал автомобила и след употреба на алкохол, което значително завишавало обществената опасност на деянието и дееца.

Според нормата на чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Съответно санкцията за неговото неизпълнение е регламентирана с разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Видно от нормата на чл. 103 от ЗДвП, изпълнителното деяние е отказът да се изпълни нареждане на органите за контрол или регулиране за движение. Следователно, за да е налице нарушение, е необходимо на първо място да е подаден сигнал и подаденият сигнал да е бил възприет от водача на ППС и същият да не е спрял, т.е. бездействие обективизиращо, че не го е изпълнил. Подаването на сигнал за спиране със стоп палка, безспорно е разпореждане на контролен орган, по естеството си осъществено чрез конклюдентно действие, като в настоящия казус, това е и конкретната форма на разпореждане, обуславяща ангажиране на отговорността за нарушение по чл. 103 от ЗДвП. От събраните доказателствата по делото, както и от описанието на поведението на административнонаказаното лице се установява и фактът на възприемане на сигнала от водача, който вместо да спре за проверка, е продължил движението си. Размерът на наказанието се явява справедлив и съобразен с разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН, като законосъобразно съдът е взел предвид поведението на жалбоподателя като водач на моторно превозно средство, употребил и алкохол.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде

оставено в сила

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено по НАХД № 10393/2019 г. по описа на Софийския районен съд, 97-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.